

Els whatsapps dels professors de religió treuen fum

Dv, 27/02/2015 per Catalunya Religió

(David Casals i Vila -CR) A la classe de religió catòlica, hi ha tot tipus d'alumnes i, a Catalunya, molts d'ells no són de famílies catòliques practicants. Per això, "una cosa és el plantejament de l'assignatura a nivell curricular i l'altra, la realitat", ha explicat en declaracions a *CatalunyaReligió.cat* **Maissa Noguera**, que imparteix classe de religió en un institut del barri del Raval de Barcelona. També és una de les impulsores de [l'associació](#) que agrupa aquest col·lectiu docent dels centres públics.

"Alguns alumnes sí que estan batejats però altres no trepitgen una església per a res. La realitat és molt diversa", ha recalcat Noguera, preguntada pels canvis en el currículum de l'assignatura que aquesta setmana ha publicat el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE).

Un dels elements que més debat mediàtic ha aixecat és si els nens han de resar o no a l'assignatura de religió confessional: "És evident que a Primària els nens saben que el Parnostre és fonamental pel cristianisme i se l'aprenen, però acaben la secundària coneixent l'Islam i també textos canònics de Buda".

Segons Noguera, el nou currículum que planteja la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) és "dur", tot i que creu que molts professors de religió no l'aplicaran. De fet, diu que al centre educatiu on treballa el projecte ha provocat més d'un "riure" par part d'altres docents, i que durant els darrers dies han tret fum els grups de Whatsapp que té amb altres professors.

30 anys d'experiència

Noguera és professora de religió en un institut públic des de fa més de tres dècades, i ella diu que sempre ho ha tingut molt clar: "El lloc per fer catequesi és la parròquia o a casa". Així li van dir des del primer dia quan va fer la formació per preparar-se al respecte.

"Jo no puc avaluar un estudiant per si ha fet o no la comunió o està batejat. La gran majoria d'alumnes no ho estan, i algunes famílies diuen que ja ho decidiran, quan sigui gran", ressalta Noguera, que també diu que té alumnes de famílies que practiquen altres religions, però que volen que els seus fills "coneguin la religió catòlica i tinguin una bona base de cultura religiosa".

"La realitat és molt diversa i les famílies, siguin practicants o creients, demanen sobretot que els facis una visió cultural de les religions, no només de la catòlica", quelcom que el professorat porta anys fent tot i que molts cops així no ho detalla el currículum oficial. Aquests pares i mares creuen que si els seus fills aprenen religió és "perquè estarà bé i aquest coneixement no els farà cap mal", sinó tot el

contrari.

Noguera és pessimista amb la reforma, creu que és paper mullat i que els mestres seguiran fent com fins ara. Així, creu que no es pot tornar "als anys 60 perquè les coses han canviat" i el mateix professorat és plenament conscient de la situació actual.

Tanmateix, diu que als estudiants se'ls ha de demanar "quelcom acadèmicament valorable, per tant objectivable". O sigui, la classe de religió no ha de comportar que un alumne tingui fe. Simplement, "que acadèmicament sàpiga qui és el profeta Abraham, que el sàpiga reconèixer en l'art i que pels cristians el fill que estava a punt de matar és Isaac i pels musulmans, Ismael".

"A Primària, sobretot, el que fan fortament és el personatge de Jesús, una mica d'organització eclesiàstica, s'explica la història del poble d'Israel molt per sobre i es tracta molt el sentit de les festes", afegeix Noguera.

Per exemple, a l'època de Carnestoltes: "a més d'explicar d'on ve i el seu sentit, també es pot fer referència a altres festes d'altres religions com Purim o el Holi, la festa hindú de primavera".

Menys alumnes a Catalunya

En el cas de l'escola pública, a Catalunya –perquè en altres autonomies la situació és molt diferent–, la majoria d'estudiants de 1r d'ESO no demanen fer religió.

Després, la xifra es pot anar incrementant, perquè altres alumnes els han parlat del professor o els crida l'atenció la matèria. Per això, tot i que no es matricuessin de religió a principi de curs, n'hi ha prou amb presentar un escrit dels pares perquè puguin anar a aquesta classe.

Noguera també destaca que hi ha centres, no tots, però sí "molts", que "són antirreligió". O sigui, on no s'informa amb prou cura de l'existència d'aquesta matèria i de les seves característiques."